

ಮುಂದೆ ಆಹಾರವಿದ್ದರೆ ಬಿಟ್ಟೇತೇ..?

'ಸೂರ್ಯ ..ನನ್ನ ಬಿಟ್ಟುಬಿಡು..' ಅವಳ ಆರ್ತ ದನಿ ಅವನ ಕಿವಿಗಳನ್ನು ತಲುಪಲೇ ಇಲ್ಲವೆನ್ನುವಂತೆ ಅವಳನ್ನು ವಿಜಯಮ್ಮನ ಕೋಣೆಯೊಳಗೆ ತಳ್ಳಿದ. ಅವನು ತಳ್ಳಿದ ರಭಸಕ್ಕೆ ಅಪೂರ್ವ ಅಷ್ಟು ದೂರಕ್ಕೆ ಹೋಗಿ ಬಿದ್ದಳು.

'ನಿನ್ನನ್ನು ..ನಾನು.. ಈಗ ಏನೂ ಮಾಡಬಹುದು..! ಈಗ ಇಲ್ಲಿ ನಿನ್ನ ಸಹಾಯಕ್ಕೆ ಬರುವವರು ಯಾರೂ ಇಲ್ಲ..!' ಎಂದ. ಅಪೂರ್ವ ಅವನ ಕಂಗಳಿಂದ ತುಳುಕುತ್ತಿದ್ದ ರೋಷವನ್ನೆದುರಿಸಲಾರದೇ ಮುಖ ತಿರುಗಿಸಿದಳು. 'ಆದ್ರೆ..ನಾನು ನೀನು ತಿಳಿದುಕೊಂಡಷ್ಟು ಹೀನ ಮನುಷ್ಯ ಅಲ್ಲ..ಒಂದು ಹೆಣ್ಣಿನ ಅಸಹಾಯಕತೆಯನ್ನು ನಾನು ದುರುಪಯೋಗ ಪಡಿಸಿಕೊಳ್ಳುವ ಮೃಗವಲ್ಲ.. ಆದ್ರೆ..ಈ ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿದ್ದ ದುಡ್ಡು ನಾನು ತಗೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಾ ಇದ್ದೇನಿ.. ಅದನ್ನು ಮಾತ್ರ ನೀನು ತಡೆಯಲಾರೆ..' ಸೂರ್ಯ ಅವಳತ್ತ ಬೆನ್ನು ಮಾಡಿ, ಬೀರುವಿನಿಂದ ತೆಗೆದಿದ್ದ ಹಣದ ಚೀಲವನ್ನು ಕೈಗೆತ್ತಿಕೊಂಡ. ಅಪೂರ್ವ ಮೂಲೆಯಲ್ಲಿ ಕುಳಿತೇ ಅವನ ಚಟುವಟಿಕೆಯನ್ನು ಗಮನಿಸುತ್ತಿದ್ದಳು. ಅವನನ್ನು ವಿರೋಧಿಸುವ ಚೈತನ್ಯ ಅವಳಲ್ಲಿ ಉಳಿದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅವನು ತನಗೆ ಕೇಡು ಮಾಡದೇ ಉಳಿಸಿದ್ದೇ ಹೆಚ್ಚು ಎನ್ನುವ ಸಮಾಧಾನ ಅವಳಲ್ಲಿ ಮೂಡಿದ್ದರಿಂದ, ಅವನನ್ನು ಅವನ ಪಾಡಿಗೆ ಬಿಟ್ಟು ಬಿಡುವುದು ಕ್ಷೇಮವೆಂದುಕೊಂಡು ಮೌನವಹಿಸಿ ಕುಳಿತುಬಿಟ್ಟಳು. ಅವನು ಬೀರುವಿನ ಬಾಗಿಲು ಹಾಕುತ್ತ, ಅಪೂರ್ವಳ ಕಡೆಗೆ ತಿರುಗಿದ. 'ನೀನು, ನನ್ನನ್ನು ಹೇಗೆ ಮನೆಯೊಳಗೆ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದೆಯೋ..ಹಾಗೇನೇ ..ಈಗ ನನ್ನ ಸರದಿ..!' ಸೂರ್ಯ ವಿಲಕ್ಷಣವಾಗಿ ನಗುತ್ತ ಹೊರಗೆ ನಡೆದ.

'ಸೂರ್ಯ..ಹಾಗೆ ಮಾಡ್ಬೇಡಾ..' ಅಪೂರ್ವ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಮೇಲೇಳುವ ಪ್ರಯತ್ನ ಮಾಡಿ ಹೆಜ್ಜೆಗಳನ್ನು ಹಾಕುತ್ತ ಕೋಣೆಯ ಬಾಗಿಲು ತಲುಪುವಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಸೂರ್ಯ ಮುಂಬಾಗಿಲಿಗೆ ಬೀಗ ಜಡಿದು ಕತ್ತಲಲ್ಲಿ ಕರಗಿ ಹೋಗಿದ್ದ. ಅಪೂರ್ವ ಅಲ್ಲೇ ತಲೆಯ ಮೇಲೆ ಕೈ ಹೊತ್ತು ಕುಳಿತಳು. 'ಸೂರ್ಯ ಉಪವಾಸವಿದ್ದಾನೆಂಬ ಅನುಕಂಪದಿಂದ ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ತಾನು ಯಾಕಾದರೂ ಬಂದೆನೋ..! ಅಲ್ಲಿ ವಿಜಯಮ್ಮ ಒಬ್ಬರೇ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿದ್ದಾರೆ.. ಅವರಿಗೆ ಹೊರಗಿನ ಓಡಾಟ ಏನೂ ತಿಳಿಯದು..ಅಲ್ಲಿ ತನ್ನ ಉಪಸ್ಥಿತಿಯ ಅನಿವಾರ್ಯತೆ ಇದೆ..! ಈಗ ತಾನೇನು ಮಾಡಲಿ..? ಅವರು ತಡೆದರೂ, ಸೂರ್ಯನಿಗಾಗಿ ತಾನು ಊಟ ಹೊತ್ತು ತಂದದ್ದೇ ತಪ್ಪಾಯಿತು..! ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿ ಎಷ್ಟು ಹಣವಿತ್ತೋ..! ಅದಷ್ಟನ್ನು ಸೂರ್ಯ ದೋಚಿಕೊಂಡು ಹೋದನೋ..! ಅವನ ಈ ಕುಕ್ಕಿತ್ತವನ್ನು ಇಂಥ ಸಂದರ್ಭದಲ್ಲಿ ತಾನು ಅವರಿಗೆ ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ..? ಮೊದಲೇ ಸೂರ್ಯನ ಆಗಮನದಿಂದ ಬಿರುಗಾಳಿ ಎದ್ದಿರುವ ಈ ಮನೆಯಲ್ಲಿ, ಇನ್ನು ಅವನ ಕಳ್ಳತನದ ವಿಚಾರ ತಿಳಿದರೆ ಏನಾಗಬೇಡ..? ಇಲ್ಲ.. ತಾನು ಈ ಸಂಗತಿಯನ್ನು ತಿಳಿಸಬಾರದು..! ಸೂರ್ಯ ತನ್ನೊಂದಿಗೆ ಎಷ್ಟು ಹೀನಾಯವಾಗಿ ನಡೆದುಕೊಂಡಿದ್ದ..? ಆವೇಶದಿಂದ ಹೇಗೆ ಕೈ ಮಾಡಿದ್ದ..? ಜೀವನದಲ್ಲಿ ಮೊದಲ ಬಾರಿಗೆ ಹೀಗೆ ಬೇರೆಯವರಿಂದ ಪೆಟ್ಟು ತಿಂದ ಅನುಭವ..! ಈತ ಯಾರು ತನ್ನ ಮೇಲೆ ಕೈ ಮಾಡಲು..? ಎಷ್ಟೊಂದು ಅನಾಗರಿಕ..! ಒಡ್ಡ..! ಸಿಟ್ಟು ಮನುಷ್ಯನ ಬುದ್ಧಿಯನ್ನು ತಿನ್ನುತ್ತದೆ ಎನ್ನುವುದು ಇದಕ್ಕೇ ಏನೋ..! ಆದರೆ ಸೂರ್ಯ ಎಷ್ಟೇ ಅನಾಗರಿಕನಾದರೂ ತನ್ನೊಡನೆ ಈ ಏಕಾಂತದಲ್ಲಿ ತನ್ನೊಡನೆ ಅನುಚಿತವಾಗಿ ವರ್ತಿಸಬಹುದಿತ್ತು..ತಪ್ಪೆಸಗ ಬಹುದಿತ್ತು.. ಆದರೆ ಹಾಗೆ ಮಾಡಿಲ್ಲ..ಅವನಲ್ಲಿ ಒಳ್ಳೆಯತನ ಎಂಬುದೂ ಇದೆ..ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಕೂಡಿ ಹಾಕಿದ ಎಂಬ ಸಿಟ್ಟಿಗೆ ಅವನು ಹಾಗೆ ನಡೆದುಕೊಂಡಿರಬಹುದು. ಆದರೆ ತಾನೇನು ಮಾಡಬಹುದಿತ್ತು..?

ಕೂಡಿ ಹಾಕದಿದ್ದರೆ ಮನೆಯಲ್ಲೇ ಕಳ್ಳತನ ಮಾಡಿಕೊಂಡು ಹೋಗುತ್ತಿದ್ದ.. ಅದನ್ನು ತಡೆಯಲು ತಾನು ಯತ್ನಿಸಿದ್ದ..ಆದರೆ ಕಡೆಗೂ ಆದದ್ದೇನು..? ಅವನು ತನ್ನ ಕಾರ್ಯ ಸಾಧಿಸಿಯೇ ಬಿಟ್ಟು..ರಾಯರ ಅನುಮಾನ ನಿಜವೇ ಆಯಿತು.. ಹಾಲೆರಡೆ ಮನೆಗೆ ಕೇಡು ಬಗ್ಗದೆ..ಈಗ ವಿಜಯಮ್ಮ ಕೇಳಿದರೆ ತಾನು ಏನೆಂದು ಉತ್ತರಿಸುವುದು..? ಅಪೂರ್ವ ದಿಕ್ಕು ತೋಚದವಳಂತೆ ಕೈ ಹೊಸೆದುಕೊಂಡು ಕುಳಿತಳು. ಸಮಯ ಸರಿದು ಹೋಗುತ್ತಿತ್ತು. ಮುಂಬಾಗಿಲು ಎಳೆದರೂ ಅದು ತೆರೆದುಕೊಳ್ಳುತ್ತಿಲ್ಲ. ಹಿಂಬಾಗಿಲು ತೆರೆಯದಂತೆ ತಾನೇ ಹೊರಗಿನಿಂದ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿದ್ದ..! ಅಪೂರ್ವ ತನ್ನ ಕೈಚೀಲದಲ್ಲಿ, ತಾನು ಮುಂಬಾಗಿಲು ತೆರೆದಾಗ ತೆಗೆದಿರಿಸಿದ್ದ ಮನೆಯ ಬೀಗದ ಕೈ ಇದೆಯೋ ಇಲ್ಲವೋ ಎಂದು ಪರೀಕ್ಷಿಸಿದಳು. ಅವಳ ಕೈ ಚೀಲದಲ್ಲಿ ಬೀಗದ ಕೈ ಇದ್ದದ್ದರಿಂದ, ಸೂರ್ಯ ಹೊರಗಿನಿಂದ

ಇಲ್ಲಿಯವರೆಗೆ

ವಿಜಯಮ್ಮ ಅಪೂರ್ವಳ ರೂಮಿನಲ್ಲಿ ಮಲಗಿರುತ್ತಾಳೆ. ರಾತ್ರಿ ಪ್ರಭಾಕರ ರಾಯರಿಗೆ ಎದೆನೋವು ಬಂದು ಲಘು ಹೃದಯಾಘಾತವಾಗುತ್ತದೆ. ಆಂಬುಲೆನ್ಸ್‌ನಲ್ಲಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಸೇರಿಸುತ್ತಾರೆ. ಇವರೆಲ್ಲ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯಲ್ಲಿರುವಾಗ ಅಪೂರ್ವ ಮನೆಗೊಮ್ಮೆ ಬರುತ್ತಾಳೆ. ಆಗ ಸೂರ್ಯ ಬಂದು 'ಇದು ನನ್ನ ಮನೆ, ಮನೆಯವರೆಲ್ಲ ಎಲ್ಲಿ?' ಎಂದು ಕೇಳುತ್ತಾನೆ. ಅಪೂರ್ವ ರಾಯರ ವಿಷಯ ತಿಳಿಸುತ್ತಾಳೆ. ಸೂರ್ಯ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಬೀರುವಿನಲ್ಲಿ ಇಟ್ಟಿರುವ ಹಣವನ್ನೆಲ್ಲ ಚೀಲಕ್ಕೆ ತುಂಬಿಸುತ್ತಾನೆ. ಅದನ್ನು ನೋಡಿದ ಅಪೂರ್ವ ಹೊರಗಡೆಯಿಂದ ಬೀಗ ಹಾಕಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹೋಗುತ್ತಾಳೆ. ಸೂರ್ಯನಿಗೆ ತುಂಬ ಸಿಟ್ಟು ಬರುತ್ತದೆ. ರಾಯರ ಆರೋಗ್ಯದ ಬಗ್ಗೆ ವಿಜಯಮ್ಮನಿಗೆ ಆತಂಕ ಹೆಚ್ಚಾಗುತ್ತದೆ. ಡಾ. ಆದರ್ಶ ಎಂಬವರು ಬಂದು ದೈರ್ಯ ತುಂಬುತ್ತಾರೆ.

ಬರಿಯ ಚಿಲಕ ಹಾಕಿ ಹೋಗಿದ್ದಾನೆ..ಆದರೆ ಅದನ್ನು ಸರಿಸಲು ಯಾರ ಬಳಿ ಹೇಳಲಿ ಎಂದು ತಿಳಿಯುತ್ತಿಲ್ಲ..

ಹೊತ್ತು ಸರಿಯುತ್ತಿತ್ತು. ತಾನು ಈ ಹೊತ್ತಿಗೆ ಆಸ್ಪತ್ರೆಗೆ ಹಿಂದಿರುಗಬೇಕಿತ್ತು. ಅಲ್ಲಿ ತನಗಾಗಿ ವಿಜಯಮ್ಮ ಆತಂಕ ಪಡುತ್ತಿರಬೇಕು.ಹೊರಗೆ ಪೂರ್ತಿ ಕತ್ತಲಾವರಿಸಿದೆ. ಅವರಿಗೆ ತಿಳಿಸೋಣವೆಂದರೆ ತನ್ನ ಬಳಿ ಆಸ್ಪತ್ರೆಯ ದೂರವಾಣಿ ಸಂಖ್ಯೆ ಇಲ್ಲ. ಅವಳು ನೆಲದ ಪಾಲಾಗಿದ್ದ ಆಹಾರವನ್ನು ಶುಚಿಗೊಳಿಸಿದಳು. ಒಳಗೆ ಹೊರಗೆ ಶತಪಥ ಸುತ್ತಲಾಡಿದಳು. ಆ ಮನೆಯಲ್ಲಿ ಹೀಗೆ ಒಂಟಿಯಾಗಿ ಉಳಿಯುವ ಸಂದರ್ಭ ಎಂದೂ ಬಂದಿರಲಿಲ್ಲ. ಅಸಹಾಯಕತೆಯ ಜಾಗದಲ್ಲಿ ಆತಂಕ, ಭಯ ನಿಧಾನವಾಗಿ ಆವರಿಸಿ ತೊಡಗಿತ್ತು. ತಾನು ಕೂಡಿ ಹಾಕಿ ಹೋದ ಬಳಿಕ, ಸೂರ್ಯನೂ ಇದೇ ಮಾನಸಿಕ ಸ್ಥಿತಿಯನ್ನು ಅನುಭವಿಸಿರಬಹುದೇ..? ಅಪೂರ್ವಳಿಗೆ ತನ್ನ ತಪ್ಪಿನ ಅರಿವಾಗತೊಡಗಿತ್ತು. ಇನ್ನಷ್ಟು ಹೊತ್ತು ಸರಿದಾಗ ಅವಳಿಗೆ ಅಳುವೇ ಬಂದು ಬಿಟ್ಟಿತು. ತಾನೇನು ಮಾಡಲಿ..ಯಾರಲ್ಲಿ ಹೇಳಲಿ..? ಇಲ್ಲಿಂದ ಹೊರಗೆ ಹೇಗೆ ಹೋಗಲಿ..? ಈಗ ತಾನು ಅಲ್ಲಿ ಹೋದರೂ ಅವರಿಗೆ ಇಲ್ಲಿ ನಡೆದುದನ್ನು ತಾನು ಹೇಗೆ ಹೇಳಲಿ..ಅದು ಇನ್ನೊಂದು ರಾಧ್ಯಾಂತಕ್ಕೆ ಕಾರಣವಾಗುತ್ತದೆ..

ಆಷ್ಟರಲ್ಲಿ ಅವಳ ಮೊಬೈಲ್ ರಿಂಗಣಿಸಿತ್ತು. ಅದರ ಪರದೆಯ ಮೇಲೆ ಕಣ್ಣಾಡಿಸಿದಾಗ 'ಡಾ. ಆದರ್ಶ' ಹೆಸರು ಕಂಡು ಅವಳಿಗೆ ಹೋದ ಜೀವ ಮರಳಿ ಬಂದಂತಾಗಿತ್ತು.

ಅವನ ಕರೆಯನ್ನು ಸ್ವೀಕರಿಸಿದಾಗ ಅತ್ತಲಿಂದ ಆದರ್ಶ ಕೇಳಿದ, 'ಅಪೂರ್ವ..ಈಗ ಅಂಕಲ್ ಕಂಡೀಷನ್ ಹೇಗಿದೆ..?'

'ಚೆನ್ನಾಗಿದೆ'

'ಸರಿ..ನಾಳೆ ವಾರ್ಡ್‌ಗೆ ಶಿಫ್ಟ್ ಮಾಡುತ್ತಾರೆಂತ ಹೇಳಿದ್ದಾರೆ..ಏನಾದ್ರೂ ಬೇಕಿದ್ದೆ ಕರೆ ಮಾಡಿ..ಅತ್ತೆಗೆ ನಾನು ವಿಚಾರಿಸಿದೇಂತ ಹೇಳಿಬಿಡಿ' ಎಂದ.

ಅವನು ಸಂಪರ್ಕ ಕಡಿಯುವುದರಲ್ಲಿದ್ದ ಎಂದು ಅರಿವಾದಾಗ ಅಪೂರ್ವ ತಡಬಡಾಯಿಸುತ್ತ, 'ಡಾಕ್ಟರ್..ನಿಮ್ಮಿಂದ ಒಂದು ಸಹಾಯವಾಗಬೇಕು' ಎಂದಳು ಹಿಂಜರಿಯುತ್ತ.